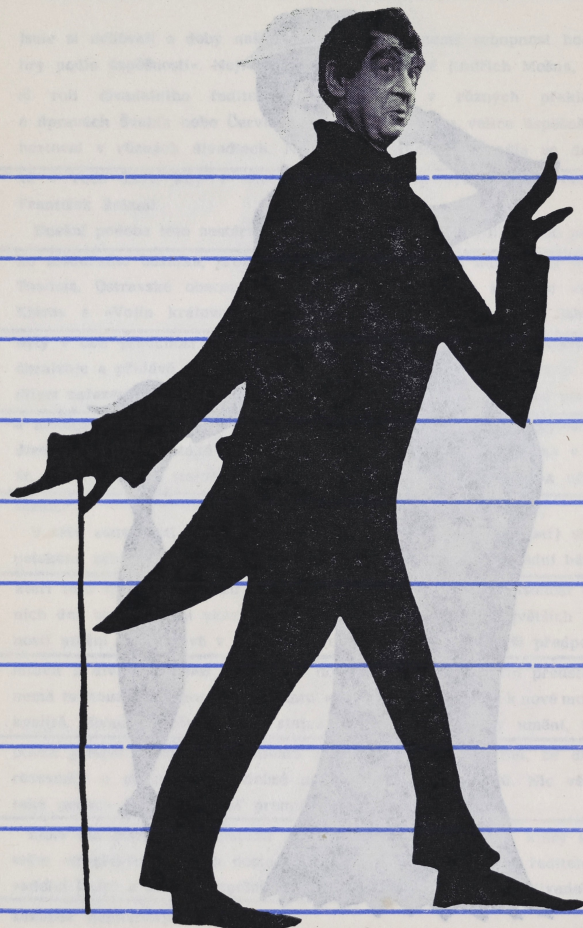

Únos
Sabinek

Autoři, hra a troška historie

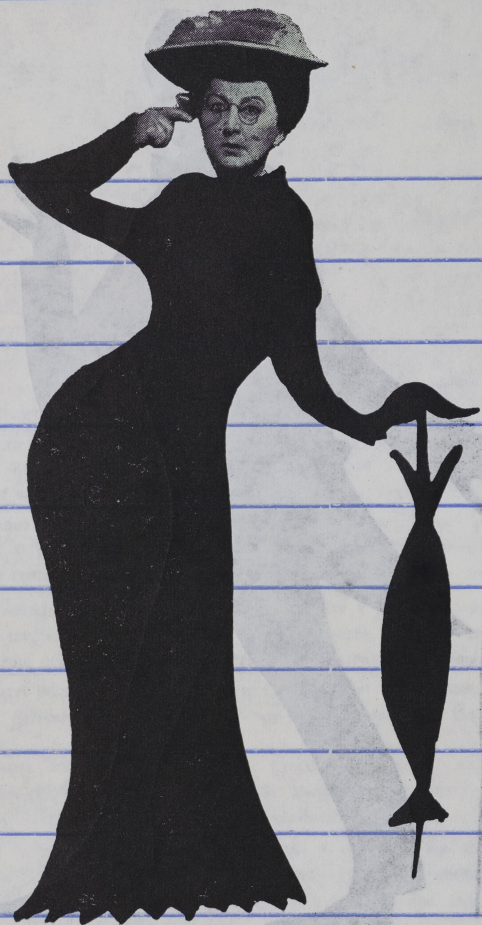
Pokud chodil váš dědeček do divadla (je to pravděpodobné, neboť po někom tyto sklony musíte mít) a zastavil se před cedulí s divadelními plakáty, četl jména autorů tak dlouho, dokud nenalezl jméno dramatika Franze ze Schönanů, který byl v té době nejúspěšnějším autorem divadelních veseloher a frašek. Jeho hry dávaly záruku úspěchu u diváků, že nestačil sám na všechny »objednávky« tehdejších divadelních ředitelů a proto často přibíral ke spolupráci další autory, jako byl Moser, Kadelbugh, Koppl-Ellfeld a další. Naši hru napsal společně se svým bratrem Paulem a měla premiéru, pochopitelně, že velice úspěšnou, v berlínském Wallner-Theatru v roce 1884. V příštím roce byla označena jako nejlepší německá hra. Toto oficiální ohodnocení bylo potvrzeno i prakticky (což je velice důležité, neboť z vlastní zkušenosti dobře víme, že oficiální hodnocení se dost často rozchází s názory obecnosti, tato zkušenost byla zaznamenána i v jiných oblastech, než jen v divadelní), tedy praktické potvrzení daly stovky diváků v dalších evropských městech, kam velmi brzo pan ředitel Vrdy-Bučický, (v originále Striese) zavítal se svojí kočovnou divadelní společností. Zejména tato role se v krátkém čase stala jednou z tzv. »slavných partií« pro vynikající herce. Mezi slavné představitelé role divadelního ředitele patřila i tak zvučná jména německého divadelnictví jako byl Friedrich Mitterwurzer a Albert Bassermann, kteří tuto roli střídali s vynikajícími výkony v roli Hamleta, Valdštejna a Mefista.

V krátkém čase se dostala komedie bratří Schönanů i na česká jeviště. Hru přeložil a upravil J. B. Kühnl, který ji zasadil do prostředí českého maloměsta a po divadelních společnostech Pavla Švandy a Jana Pištěka ji hrály všechny divadelní společnosti a valná většina ochotnických spolků. Pouze správa tehdejšího Národního divadla nechtěla stále tuto hru uvést a tak odborné noviny té doby velice ostře útočily na dramaturga Národního divadla Ladislava Stroupežnického (i tuto tradici

Vrdy — Bučický:

... statná bruneta a la cigane — táákověhle hrudník a svrchu na to měsíc.

Justyna:

Řekněte, je něco krásnějšího než večer v rodinném kruhu?

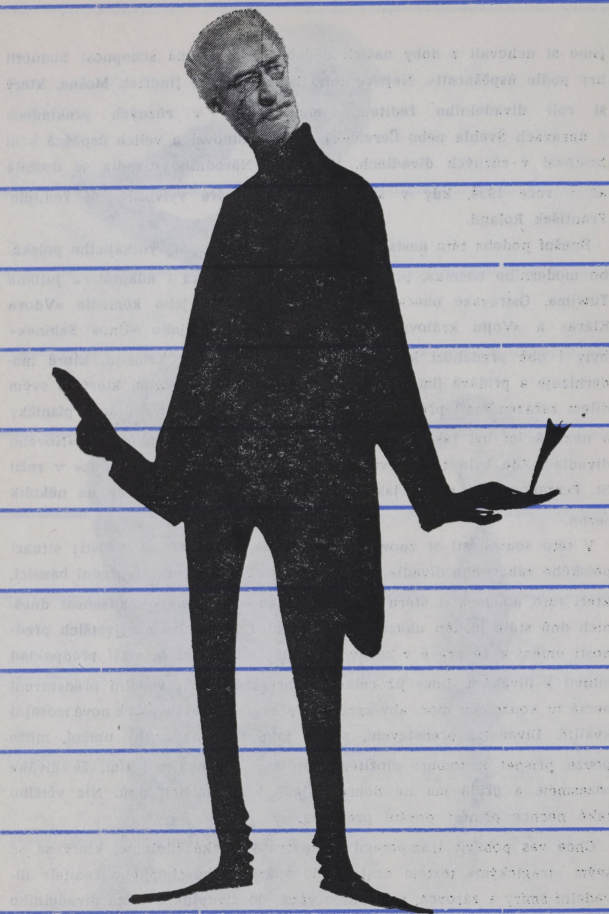
Jsmem si uchovali z doby našich dědečků], že »nemá schopnost hodnotit hry podle úspěšnosti«. Nejvíce toho litoval patrně Jindřich Mošna, který si roli divadelního ředitele (jmenoval se v různých překladech »úpravách Švehla nebo Červíček) sám nastudoval a velice úspěšně s ní hostoval v různých divadlech. Na scénu Národního divadla se dostala až v roce 1934, kdy v silvestrovské premiéře vytvořil roli ředitele František Roland.

Dnešní podoba této nestárnoucí frašky vyšla z pera vynikajícího polského moderního básníka, prozaika, textaře, dramatika i adaptátora Juliana Tuwima. Ostravské obecnstvo si jistě pamatuje jeho komedie »Vdova Klára« a »Vojín královny Madagaskaru«. Stejně jako »Únos Sabineka« byly i obě předchozí komedie adaptacemi starších komedií, které modernizuje a přidává jim vtipné zpěvné texty. Julian Tuwim, který je svým dílem zařazen mezi přední světové básníky, horlivě sbíral lidové písníčky a několik let byl také dramaturgem varšavského veseloherního »Nového divadla«. Zde byla také první uvedena jeho adaptace »Sabinek« v režii St. Perzanovské a stejně jako v minulosti znamenala úspěch na několik sezón.

V této souvislosti si znovu uvědomujeme, (se značnou závistí) situaci polského zábavního divadla, kde se tomuto žánru věnovali přední básníci, kteří tuto uměleckou sféru nechávali jako »okrajovou«. Zkušenost dnešních dnů stále jasněji ukazuje, že zábavnost je jednou z největších předností umění a že právě v zábavném rouše má umění největší předpoklad mluvit k divákům. Dnes již celkem dobře víme, že divadelní představení nemá tu kouzelnou moc, aby zgruntu »převychovalo« diváka k nové morální kvalitě. Divadelní představení, stejně jako všechny druhy umění, může pouze přispět k tomuto složitému procesu a třeba jen tím, že diváka rozesměje a přidá mu na dobré náladě i do dalších dnů. Nic většího také nechce přinést dnešní premiéra.

Chce vás pobavit trampotami profesora klasické filologie, který se se svým »tragickým« textem dostane do spárů všehoschopného ředitele divadelní šmíry a zároveň, společně s vámi, do divuplného světa divadelního zákulisí. Rrrrrraďte vstoupit!

kb

Karpíšek:

Zachtělo se mi slávy na stará kolena, úspěchu a co víc, rozkoše!

Justýna:

Zetáček je nějak přespřilíši veselý — vím vše!!!

F. a P. ze Schönthanů

Únos Sabinek

Hudební komedie o 3 dějstvích, upravil Julian Tuwin
Přeložila Mojmira Janišová, texty písní Ota Ornest,
hudba Josef Smetana

Dirigent: Antonín Kašper
Režie: Mojmír Vyoral

Scéna: prof. Jan Obšil
Kostýmy: Bedřiška Ustohalová

Pavel Karpíšek, prof. klasické filologie	František Bydžovský
	Ota Viktorin
Justýna, jeho žena	Liběna Astrová
	Jiřina Hrušková
Andulka } jeho dcery	Milena Krhutová
Magda }	Vlasta Tolarová
Karel Bradáček, Magdin manžel	Karel Šíp
Veronika, služka	Zdeňka Poláčková
Leonard Vrdy-Bučický, ředitel kočovného divadla	Josef Kobr
Antonín Hromský, obchodník	Karel Lupínek
Emil, jeho syn	Zdeněk Růžička

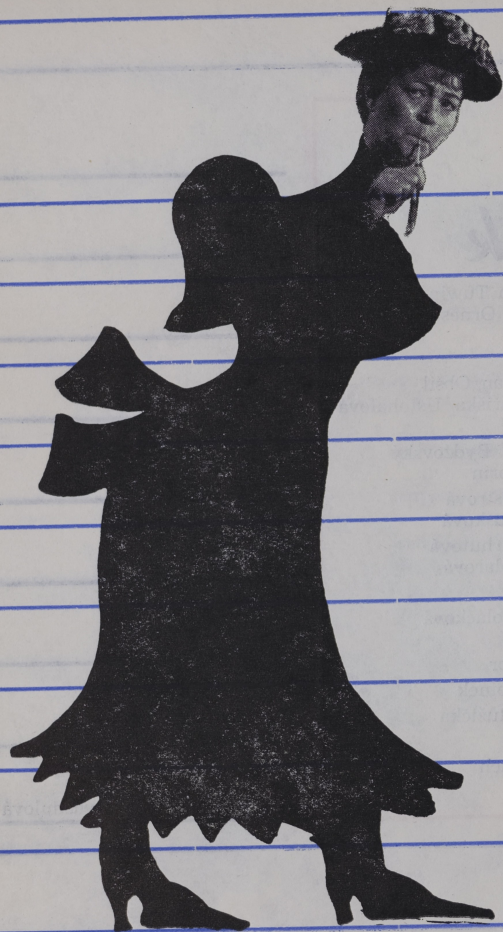
Děje se roku 1900 v městě Brodě v Čechách

Představení řídí Karel Balát

Napovídá Alena Švachulová

Přestávka po 2. dějství

Premiéra 26. září 1965 v Divadle Jiřího Myrona

Veronika:

Tak rychle! Urgens, urgens! Láska není žádný cancour.

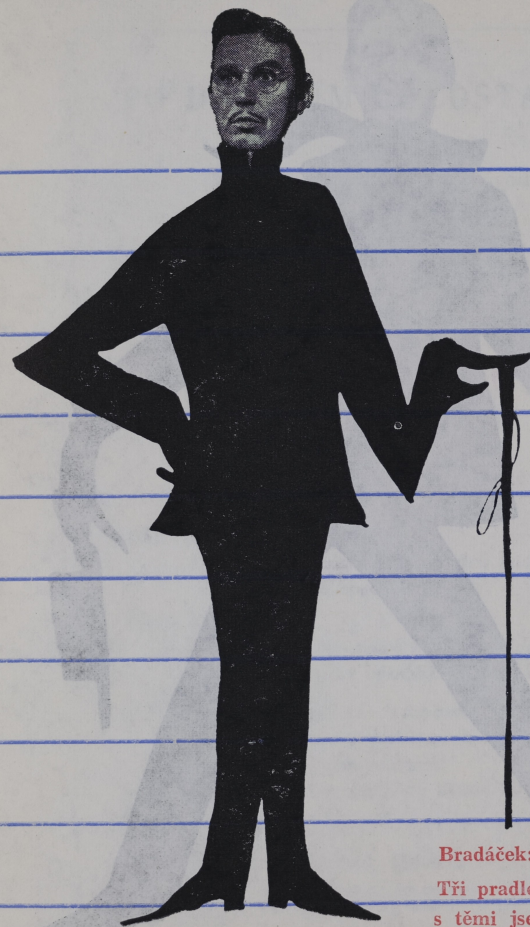

Hromský:

Fonda — Hromský — sklad vína, koloniál a ruční mandl.

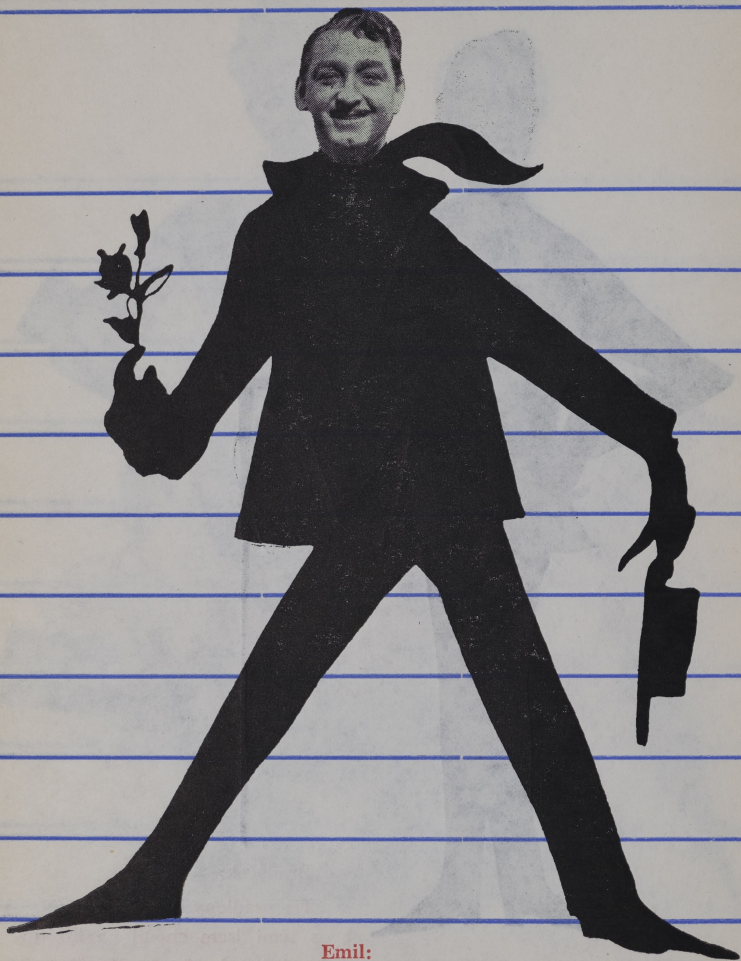

Andulka: Byl strašně namydlený, vím jenom, že měl krásný hlas.
 Magda: Mám ráda takové démonické svůdce!

Bradáček:

Tři pradleny a sedm vdov,
 s těmi jsem chodil na hřbitov
 a jednu kněžnu z Korsiky
 a majitelku trafiky.

Emil:

Zastavil jsem zlaté hodinky a ze zoufalství jsem šel k divadlu.

PO DNEŠNÍM PŘEDSTAVENÍ

Vás zveme do středisek závodu

INTERHOTEL hotel Ostrava

a doporučujeme Vám k návštěvě

RESTAURACI

*výběr jídel tuzemských i cizích kuchyní
a cukrářských specialit*

HALLA

*výběr káv v úpravách (italská, vídeňská
apod.), speciality výrobků studené kuchyně*

VINÁRNA IMPERIAL - s tancem -

*výběr značkových vín z dodávek
tuzemských i zahraničních.*

Provoz v tomto středisku denně do 3 hodin

INTERHOTEL OSTRAVA, závod HOTEL OSTRAVA
Ostrava 1, Tyršova 6, telefon číslo 227.33

F. a P. ze Schönthanů: Únos Sabine. Program vydalo Státní divadlo v Ostravě, v redakci dramaturga Vojtěcha Kabeláče. Obálka a grafická úprava Bedřiška Ustohalová, fotografie František Krasl, typografická úprava Rudolf Mikeska. — Cena 2 Kčs.

T 12 52442

Vytiskly Moravské tiskařské závody, n. p., prov. 22, Ostrava 1, Hollarova 14.